

Ministerstwo Zdrowia

Departament
Zdrowia Publicznego

Warszawa, 31 stycznia 2022 r.

ZPM.641.2.2022

Pan
Zbigniew Wroński
Wiceprezes Krajowej Rady
Fizjoterapeutów

Szanowny Panie Prezesie,

w odpowiedzi na pismo z dnia 18 stycznia 2022 r., znak: DPR.6.2022.DB.1, dotyczące realizacji obowiązku szczepień przeciwko COVID-19 wprowadzonego rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 22 grudnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii, uprzejmie przekazuje poniższe informacje.

Ww. rozporządzenie jest aktem nowelizującym rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. poz. 491), zwanego dalej „rozporządzeniem”, które zostało wydane zgodnie z upoważnieniem ustawowym zawartym w art. 46 ust. 2 oraz z zakresem przedmiotowym tego upoważnienia określonym w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2021 r. poz. 2069 i 2120).

Mając na uwadze wskazane przez Pana wątpliwości, co do katalogu osób objętych obowiązkowym szczepieniem należy wskazać, że obowiązkowi szczepień przeciwko COVID-19, stosownie do przepisów rozporządzenia podlegają, z wyjątkiem osób wskazanych w § 12a ust. 3 oraz § 12b, wszystkie osoby zgodnie z § 12a ust. 1 i ust. 3 - jeżeli do dnia 1 marca 2022 r. upływie więcej niż 6 miesięcy od uzyskania pozytywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2. Powyższe stwierdzenie znajduje uzasadnienie z uwagi na to, że żaden z przepisów rozporządzenia nie stanowi

o jakimkolwiek innym wyłączeniu, co do stosowania jego przepisów do osób wskazanych w § 12a ust 1. Natomiast odniesienie obowiązku szczepienia również do osób wykonujących czynności zawodowe w podmiotach wykonujących działalność leczniczą innych niż wykonywanie zawodu medycznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U. z 2021 r. poz. 711, 1773 i 2120) wskazuje na każdą osobę, wykonującą czynności zawodowe w danym podmiocie leczniczym, bez względu na formę zatrudnienia, rodzaj umowy na podstawie której czynności te są wykonywane, a także możliwość bezpośredniego kontaktu z pacjentem w tym podmiocie.

Należy zauważyć, że wprowadzenie jakichkolwiek ograniczeń w powyższym zakresie nie byłoby zgodne z celem, jakim m.in. ma służyć wprowadzona regulacja, tj. ochrony grup osób najbardziej narażonych na zakażenie wirusem SARS-CoV-2, a jednocześnie zapewnienia utrzymania ciągłości świadczeń medycznych oraz zachowania należytego dostępu do tych świadczeń. Nie sposób bowiem przyjąć, że tylko osoby uczestniczące w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej są potencjalnym źródłem zakażenia na terenie podmiotów wykonujących działalność leczniczą. Szczepienia ochronne są skuteczną metodą zapobiegania zachorowaniom na choroby zakaźne, zarówno w wymiarze zapobiegania zachorowaniom u osoby poddanej szczepieniom ochronnym (prewencji indywidualnej), jak również kształtowania odporności całej populacji na zachorowania (prewencji zbiorowej). Warunkiem osiągnięcia odporności w skali populacji jest wysoki odsetek zaszczepionych osób, co skutecznie zapobiega szerzeniu się zachorowań na choroby zakaźne nie tylko na osoby uodpornione w drodze szczepienia.

W związku z powyższym konieczne jest podejmowanie możliwych do wdrożenia jak najszerszych i najskuteczniejszych działań związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19.

Z uwagi na kolejne fale epidemii wywołanej zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, co obecnie stanowi dodatkowe wyzwanie dla zdrowia publicznego i systemu ochrony zdrowia, podjęta interwencja jest konieczna. Przy typowaniu grup osób zobowiązanych do szczepienia przeciw COVID-19 kierowano się potrzebą zabezpieczenia grup zawodowych strategicznych z punktu widzenia działania państwa w czasie pandemii, odpowiadających za funkcjonowanie systemu ochrony zdrowia, w tym osób wykonujących różnego rodzaju czynności zawodowe w podmiotach wykonujących działalność leczniczą na rzecz utrzymania sprawnego funkcjonowania tego systemu. Odnosząc się do zagadnienia związanego z wykonaniem szczepienia określonego w §

12a ust. 2 rozporządzenia zauważa się, że przepis ten wskazuje ostateczny termin otrzymania unijnego cyfrowego zaświadczenia m.in. przez osoby wykonujące zawód medyczny w podmiotach wykonujących działalność leczniczą oraz osoby wykonujące czynności zawodowe w tych podmiotach, inne niż wykonywanie zawodu medycznego, osoby zatrudnione oraz osoby realizujące usługi farmaceutyczne, zadania zawodowe lub czynności fachowe w aptece ogólnodostępnej lub punkcie aptecznym.

Jednocześnie zauważa się, że sankcje za niezastosowanie się do zakazów, nakazów i ograniczeń, wprowadzanych w czasie epidemii, w tym obowiązku szczepienia wynikającego z ww. rozporządzenia przewidziane zostały w Rozdziale 8A ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2021 r. poz. 2069).

Odpowiadając na Pana pytanie, w jaki sposób pracownik ma udokumentować przeciwwskazania do szczepienia z powodu stanu zdrowia zauważa się, że zasady kwalifikowania do szczepienia przeciwko COVID-19 i przeprowadzania tych szczepień są uregulowane w art. 21c ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Zgodnie z tymi regulacjami wykonanie szczepienia ochronnego przeciwko COVID-19 jest poprzedzone badaniem kwalifikacyjnym w celu wykluczenia przeciwwskazań do jego wykonania przeprowadzanym przez lekarza lub osobę posiadającą określone kwalifikacje. Szczepienia te są przeprowadzane na podstawie skierowania wystawianego w postaci elektronicznej, zgodnie z przepisami o dokumentacji medycznej i zgodnie z kryteriami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 4 ww. ustawy. Dokumentowanie kwalifikacji i przeprowadzenia szczepienia odbywa się w Karcie Szczepień określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 849), prowadzonej w postaci elektronicznej w systemie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz.U. z 2020 r. poz. 702, z późn. zm.). Dokumentacja medyczna jest udostępniana pacjentowi na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, w tym m.in. do wglądu z zapewnieniem możliwości sporządzenia zdjęć czy przez sporządzenie jej wyciągu, odpisu, kopii lub wydruku, jak również za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, czy na informatycznym nośniku danych.

Natomiast zasady uzyskiwania unijnego cyfrowego zaświadczenia w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz. Urz. UE L 211 z 15.06.2021, str. 1), zwanego dalej „unijnym cyfrowym zaświadczeniem”, znajdują uregulowanie w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U. poz. 861, z późn. zm.). Zgodnie z § 2 ust. 27-28a powyższe zaświadczenie wydaje minister właściwy do spraw zdrowia i jest ono wystawiane:

- 1) w postaci elektronicznej - automatycznie za pośrednictwem Internetowego Konta Pacjenta w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia lub
- 2) w postaci papierowej - na żądanie osoby, której dane dotyczą, z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, przez:
 - a) podmioty przeprowadzające szczepienia ochronne przeciwko COVID-19,
 - b) lekarza podstawowej opieki zdrowotnej lub pielęgniarkę podstawowej opieki zdrowotnej.

W przypadku osoby, która została zaszczepiona przeciwko COVID-19 poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej szczepionką dopuszczoną do obrotu w Unii Europejskiej lub znajdującą się w wykazie odpowiedników szczepionek dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, prowadzonym przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH - Państwowy Instytut Badawczy, osoba ta przedstawia podmiotowi przeprowadzającemu szczepienia ochronne przeciwko COVID-19 oryginał zaświadczenia o zaszczepieniu przeciwko COVID-19, zgodny ze wzorem obowiązującym w kraju przyjęcia szczepionki przeciwko COVID-19, oraz tłumaczenie tego zaświadczenia na język polski przez tłumacza przysięgłego, a także oświadczenie zawierające zgodę tej osoby lub jej przedstawiciela ustawowego na przetwarzanie danych osobowych związanych z wydaniem unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID.

Odpowiadając na Pana pytanie dotyczące określenia testu diagnostycznego, o którym mowa w § 12a ust. 3 rozporządzenia uprzejmie informuję, że należy przez to rozumieć testy PCR oraz testy antygenowe, których wynik jest przekazywany do systemu

teleinformatycznego udostępnionego przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia.

Z poważaniem

Dariusz Poznański

Dyrektor

/dokument podpisany elektronicznie/